dosarul nr. 2-941/2024 /2-24059280-38-2-03062024/

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 18 iulie 2024

Hotărârea integrală întocmită la 13 septembrie 2024

18 iulie 2024

mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul central

Instanța în componența:

Preşedintele şedinţei, judecătorul - Vitalie Pîslariuc

Grefier - Olga Golovatîi

Cu participarea: reprezentatului reclamantei Buzu Ecaterina, avocata Platon Angela, împuternicită în baza mandatului nr. ***** din 23.05.2024;

reprezentatului pârâtului Buzu Nicolae, avocata Munteanu Diana, împuternicită în baza mandatului nr. ***** din 14.06.2024;

În lipsa: reclamantei Buzu Ecaterina, născută la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****;

pârâtului Buzu Nicolae, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****;

A examinat în ședință publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Buzu Ecaterina împotriva lui Buzu Nicolae, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copiii minori și compensarea cheltuielilor de judecată.

A c o n s t a t a t

Argumentele participanților la proces,

La 03 iunie 2024, Buzu Ecaterina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Buzu Nicolae, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copiii minori și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta indică, că s-a aflat cu pârâtul în relații de căsătorie din anul 2010. De la viața de familie au trei copii minori, *****, ***** și *****, care locuiesc cu mama.

Susține reclamanta, că prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul central, din 23 aprilie 2018, căsătoria dintre părți a fost desfăcută, a fost stabilit domiciliul copiilor minori cu mama, fiind încasată pensia pentru întreținerea copiilor minori *****, ***** și *****, în mărime de 1 000,00 lei lunar, pentru fiecare.

Menționează reclamanta, că au crescut cheltuielile pentru întreținerea copilului minor, s-au ridicat prețurile la produsele alimentare, rata inflației fiind foarte crescută, astfel că suma de 1 000,00 lei stabilită prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul central, din 23 aprilie 2018, este insuficientă de a acoperi toate cheltuielile necesare pentru întreținerea corespunzătoare a copiilor minori.

Solicită reclamanta Buzu Ecaterina, majorarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori *****, ***** și *****, până la suma de 3 500,00 lei lunar, pentru fiecare copil.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului Buzu Ecaterina, avocatul Angela Platon, a susținut acțiunea și a solicitat admiterea acesteia, reiterând circumstanțele expuse în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul pârâtului Buzu Nicolae, avocatul Diana Munteanu, în ședința de judecată, a recunoscut parțial acțiunea înaintată de reclamantă și a menționat că sunt de acord că suma de 1 000,00 lei lunar pentru întreținerea unui copil minor este mică, însă suma solicitată de reclamantă de 3 500,00 lei este exagerată având în vedere că nu este angajat oficial, are un venit ocazional în mărime de 5 000,00 lei lunar și mai mult la moment a suferit o traumă la brațul stîng, motive din care sursele de venit sunt și mai mici, fiind de acord cu suma de 1500,00 lei lunar pentru fiecare copil.

Aprecierea instanţei,

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, apreciind, probele administrate, instanţa de judecată ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată depusă de Buzu Ecaterina împotriva lui Buzu Nicolae, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copiii minori și compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În conformitate cu art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (…) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea

justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 122 Cod de procedură civilă, (1) Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. (2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. (3) Se consideră inadmisibile probele obţinute cu încălcarea prevederilor legii, cum ar fi inducerea în eroare a participantului la proces, încheierea actului de către o persoană neîmputernicită, încheierea defectuoasă a actului procedural, alte acţiuni ilegale. (4) Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanţii la proces pînă la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 204 şi art. 372 alin.(1).

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încît fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În fapt, potrivit certificatului de naștere al copiilor minori *****, născută la *****, *****, născut la ***** și *****, născut la *****, Buzu Nicolae este tatăl copiilor, iar Buzu Ecaterina este mama copiilor. *(f.d. 8, 9)*

Conform hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central, din 23 aprilie 2018, căsătoria încheiată între Buzu Nicolae și Buzu Ecaterina a fost desfăcută, fiind stabilit domiciliul copiilor minori *****, ***** şi *****, cu mama Buzu Ecaterina.

Prin aceiași hotărâre a fost dispusă încasarea de la Buzu Nicolae în beneficiul lui Buzu Ecaterina, pensia pentru întreținerea copiilor minori Gî *****, ***** și *****, în cuantum fix de 1 000,00 lei lunar, pentru fiecare, începând cu data de 27 octombrie 2017,

până la schimbarea situației materiale și/sau familiale ale părților, însă nu mai târziu de majoratul copiilor. *(f.d. 11)*

În speță, reclamanta Buzu Ecaterina, solicită modificarea cuantumului pensiei încasată din contul pârâtului Buzu Nicolae pentru întreținerea copiilor minori *****, ***** și *****, stabilit prin hotărârea Judecătoriei Orhei sediul central din 23 aprilie 2018, și anume majorarea cuantumului pensiei de întreținere până la 3 500,00 lei lunar, pentru fiecare.

Potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) Codul Familiei sunt stabilite principiile de bază a legislației familiei, prin care relațiile familiare Relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

În conformitate cu prevederile art. 46 din Codul familiei, drepturile şi obligaţiile reciproce ale părinţilor şi copiilor rezultă din provenienţa copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

Conform art. 60 Codul familiei, (1) Părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. (2) Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

Potrivit art. 74 Codul familiei, (1) Părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. (2) Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. (3) Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Conform art. 75 Codul familiei, (1) Pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii. (2) Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.

Conform art. 76 Codul familiei, (1) În cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75. (2) Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

În contextul cadrului normativ enunțat, se atestă reglementarea legală a obligației părinților de a-și întreține copiii minori. Obligația de întreținere ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinți şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiții materiale de creştere şi de educare a copiilor minori. Astfel, obligația de întreținere a copiilor minori de către părinţi este o obligație primordială a membrilor de familie.

Conform art. 110 Codul familiei, în cazul în care starea materială sau familială a uneia dintre părţi s-a schimbat, instanţa judecătorească, luînd în considerare şi alte circumstanţe importante ale părţilor, este în drept, la cererea oricăreia dintre ele, să modifice cuantumul pensiei de întreţinere sau să-l scutească pe debitorul întreţinerii de plata acesteia.

Privitor la starea materială sau familială a părților, se reține că starea materială reprezintă situația social-economică a persoanei (părinte), determinantă pentru întreținerea unei vieţi decente pasibile stabilirii în rezultatul identificării tuturor bunurilor imobile şi mobile deţinute în proprietate, a veniturilor obținute din activități generatoare de profit, precum şi a factorilor ce influențează nemijlocit aspectul economic al persoanei (ex. capacitatea de muncă, studiile etc).

Starea familială definește conjunctura şi relațiile persoanei (părintelui) în interiorul comunității umane în care coabitează, întemeiate prin căsătorie sau izvorâtă din rudenie, cum ar fi numărul copiilor şi persoanelor aflate la întreținere.

Sintagma „alte circumstanțe importante” extinde sfera de aplicare a art. 75 din Codul familiei pentru ipotezele nereglementate de lege, însă, care, se pot ivi în cadrul examinării unor litigii de acest gen, lăsând o marjă de apreciere instanţei de judecată din perspectiva unor factori care nu se încadrează în condițiile reliefate supra (ex. chestiuni de ordin medical).

Conform art. 76 al. (2) Codul familie, cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

În speță, pensia pentru întreținerea copiilor minori *****, a.n. 2010, *****, a.n.2011 și *****, a.n.2013, în sumă bănească fixă în mărime de 1 000,00 lei lunar, a fost stabilită prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central, din 23 aprilie 2018. *(f.d. 11)*

La acest capitol instanța reține faptul că, potrivit Biroului Național de Statistică, (https://statbank.statistica.md/PxWeb/pxweb/ro/30%20Statistica%20sociala/30%20Statistica%20sociala__04%20NIV__NIV050/NIV050090.px/table/tableViewLayout2/?rxid=b2ff27d7-0b96-43c9-934b-42e1a2a9a774), pentru anul 2023 valoarea minimului de existență pentru un copil cu vârsta 7-17 ani, în sate, constituia 2 985,00 lei

În circumstanțele expuse, se atestă că pensia de întreținere a copiilor minori în mărime 1 000,00 lei, stabilită în aprilie 2018, în prezent nu asigură nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Raportând prevederile legale la caz, instanța a ajuns la concluzia, că reclamanta Buzu Ecaterina este îndreptățită, de a solicita majorarea cuantumului pensiei de întreținere. Or, în conformitate cu art. 110 din Codul familiei, la caz se confirmă că de la data de 23 aprilie 2018, s-au schimbat esențial circumstanțele, care impun modificarea cuantumului pensiei de întreținere, și anume, vârsta copiilor raportată la informația Biroului Național de Statistică privind mărimea minimului de existență pentru un copil.

Privitor la valoarea minimului de existență, instanța învederează că informația Biroului Național de Statistică privind minimul de existență pentru un copil, nu constituie o normă imperativă de la care nu se permite derogare, dar urmează a fi apreciată cu titlu de circumstanță importantă de raportare, ca cuantum/nivel minim de la care instanța de judecată pornește la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere. Or, potrivit art. 76 al. (2) Codul familie, cuantumul pensiei de întreținere încasate pentru copilul minor se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Prin urmare, părinții vor fi obligați la asigurarea unui nivel de trai suficient copilului, păstrându-se nivelul anterior de asigurare materială a copilului, pornind de la interesul primordial al copilului, iar acest cuantum este în interesul major al copiilor, fiind în drept să fie asigurați din punct de vedere material în deplină măsură și fără nici o restricție sau condiționare. Or, interesul superior al copilului, principiu consacrat în art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului, este principala premisă de bază de la care pornește instanța judecătorească la soluționarea litigiilor ce vizează interesele acestuia.

Convenția nu se limitează doar la afirmarea dreptului copilului la viață, dar include și conceptul supraviețuirii și dezvoltării lui.

În circumstanțele reținute supra, în temeiul art. 110 și art. 76 al. (2) Codul familie, care stabilește, că la stabilirea/modificarea cuantumului pensiei de întreținere încasate pentru copilul minor, urmează a fi păstrat nivelul anterior de asigurare materială a copilului, instanța consideră necesar de a majora cuantumul pensiei de întreținere stabilit prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central, din 23 aprilie 2018 (dosar nr. 2-1751/2017), şi a încasa de la de la Buzu Nicolae în beneficiul lui Buzu Ecaterina, pensia de întreținere pentru copiii minori ***** născută la *****, ***** născut la ***** și ***** născut la *****, în sumă bănească fixă, în mărime de câte 2 000,00 (două mii,00) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data de 03 iunie 2024 și până la schimbarea situației materiale şi/sau familiale ale părților, însă nu mai târziu de majoratul copiilor. Sumă pe care instanța o apreciază la momentul actual ca fiind suficientă şi echitabilă, ținând cont de interesul primordial al copiilor minori la o întreținere decentă.

Privitor la dezacordul pârâtului cu majorarea cuantumului pensiei de întreține, instanța consideră oportun de a face referire la Declarația drepturilor copilului din 1959 care statuează că, copilul se va bucura de o protecţie specială şi i se vor oferi facilităţi prin lege şi prin alte mijloace menite să-i asigure o dezvoltare fizică, mentală, spirituală şi socială normale, în condiţiile libertăţii şi demnităţii.

Concomitent, potrivit articolul. 3 alin. (l) din Convenția cu privire la drepturile copilului prevede expres că, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Totodată, interesul superior al copilului, principiu consacrat în art. 9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului, este unica premisă de bază de la care pornește instanţa judecătorească la soluţionarea litigiilor ce vizează interesele acestuia, precum şi menţinerea echilibrului drepturilor copiilor şi proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte. Convenția nu se limitează doar la afirmarea dreptului copilului la viaţă, dar include şi conceptul supraviețuirii şi dezvoltării lui.

Această concluzie derivă și din prevederile art. 18 alin. (1) al Convenţiei internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, care statuează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Conform art. 3.1 din Convenția cu privire la drepturile copilului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la New York la 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

În această ordine de idei, instanța evidențiază că părinții sunt obligați să creeze copilului condiții adecvate pentru creșterea și dezvoltarea acestuia, atât fizică cât și psihologică, astfel încât întreținerea nu urmează a fi acordată doar la nivelul minimului de existență.

În atare circumstanțe, instanța consideră că poziția pârâtului privitor faptul că cuantumul pensiei de întreține pentru toți trei copii nu poate fi mai mare decât 1 500,00 lei, nu poate fi acceptată, deoarece necesitățile specifice vârstei copiilor reclamă costuri ce depășesc simpla întreținere.

Astfel, instanța de judecată soluționând problema pensiei de întreținere, are obligația de a asigura copilului protecția și îngrijirea necesară în vederea asigurării bunăstării sale, ținând seama de drepturile și obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau altor persoane cărora acesta le-a încredințat în mod legal, și în acest scop va lua toate măsurile corespunzătoare.

Cheltuielile de judecată,

Potrivit art. 94 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 96 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Soluționând cererile de restituire a cheltuielilor pentru asistenţă juridică acordată, instanţa reţine, că pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea

cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa, rezultatul obţinut etc.

La determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, urmează să ţină cont de complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

La caz, reclamanta a achitat pentru serviciile de asistență juridică prestate de avocata Angela Platon suma de 5 000,00 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată din 23 mai 2024. *(f.d. 25).*

Ținând cont de complexitatea cauzei, dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat și faptul că pretențiile părții reclamantei au fost admise parțial, instanța ajunge la concluzia de a admite parțial capătul de cerința cu privire la compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică și a încasa din contul pârâtului Buzu Nicolae, cheltuielile de asistență juridică în suma de 3 500,00 lei. Sumă pe care instanța o consideră reală necesară și rezonabilă.

Totodată conform prevederilor art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Ținând cont de faptul că, la depunerea cererii de chemare în judecată privind plata pensiei de întreținere, reclamanta Buzu Ecaterina conform legii a fost scutită de la plata taxei de stat, iar Buzu Nicolae, este partea care a pierdut procesul civil și nu este scutit de

la plata taxei de stat conform legii, taxa de stat în bugetul statului, în temeiul art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, urmează a fi încasată de la Buzu Nicolae.

Mărimea taxei de stat, se stabilește în conformitate cu prevederile Legii taxei de stat, pornind de la valoarea acțiunii civile admise, care se determină în conformitate cu art. 87 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, potrivit cărora valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreținere.

În speță instanța a majorat cuantumul pensiei de întreținere stabilit prin Hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central, din 23 aprilie 2018, de la 1 000,00 lei lunar, până la 2 000,00 lei, lunar, pentru fiecare copil.

Ca urmare, în temeiul art. 98 alin. (1), coroborat cu dispozițiile art. 87 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța va dispune încasarea de la Buzu Nicolae în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 1 490,00 lei.

În conformitate cu art. 74, 76, 110 Codul familiei, art. 94, 96, 98, 236-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Buzu Ecaterina împotriva lui Buzu Nicolae, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere pentru copiii minori și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se modifică cuantumul pensiei de întreținere pentru copiii minori *****, ***** și *****, stabilit prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul central, din 23 aprilie 2018 (dosar nr. 2-1751/2017), şi se încasează de la Buzu Nicolae, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, în beneficiul lui Buzu Ecaterina, născută la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, pensia de întreținere pentru copiii minori ***** născută la *****, ***** născut la ***** și ***** născut la *****, în sumă bănească fixă, în mărime de câte 2 000,00 (două mii,00) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu data de 03 iunie 2024 și până la schimbarea situației materiale şi/sau familiale ale părților, însă nu mai târziu de majoratul copiilor.

Se încasează de la Buzu Nicolae, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, în beneficiul lui Buzu Ecaterina, născută la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, cheltuielile de judecată în sumă de 3 500,00 (trei mii cincisute,00) lei, cu titlu de asistență juridică.

În rest, pretențiile reclamantei Buzu Ecaterina împotriva lui Buzu Nicolae, se resping ca neîntemeiate.

Se încasează de la Buzu Nicolae, născut la *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 1 490,00 (o mie patru sute nouăzeci,00) lei.

În partea încasării pensiei de întreținere, în conformitate cu art. 256 al. (1), lit. a) Cod de procedură civilă, hotărârea este susceptibilă de executare imediată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălți, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Vitalie Pîslariuc

Copia corespunde originalului Vitalie Pîslariuc